

ERGELA ĐAKOVO

OSJEČKO-BARANJSKA ŽUPANIJA

Svako jutro u osam sati stotinjak vrhunskih konja lipicanaca istrčava iz staja Ivandvora na dnevnu ispašu. Ergela Đakovo jedna je od najstarijih u Europi s tradicijom dužom od pola tisućljeća. Lipicanac je prvotno uzgojen u Sloveniji 1580. godine, ali od 18. stoljeća uzgaja se u Hrvatskoj, pa se smatra i hrvatskom pasminom. Ostale tri izvorne hrvatske pasmine konja jesu međimurski konj, hrvatski posavac i hrvatski hladnokrvnjak, redom robusne, radne životinje.

antičke Pule. Danas u Puli stanuje 60.000 ljudi.

DIOKLECIJANOVA PALAČA U SPLITU

SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA

Godine 243. na području antičke Salone rodio se čovjek koji je isključivo vlastitim sposobnostima od vojnika i vojskovođe došao do najviše pozicije u društvu i postao veliki rimski car. Godine 305. car Dioklecijan odrekao se prijestolja i povukao u raskošnu i dobro utvrđenu palaču koju je dao izgraditi deset godina prije. Zajedno sa srednjovjekovnom nadogradnjom, Dioklecijanova palača čini vrijedan arheološki i povijesno-umjetnički kompleks i zato je 1979. godine uvrštena na UNESCO-ov popis svjetske baštine. Stanovnici drugoga najvećega grada u Hrvatskoj s ponosom tvrde da je Split „najsportskiji“ grad na svijetu. Prema nekim izračunima, Split je grad s najvećim brojem sportskih uspjeha, odnosno olimpijskih medalja, po stanovniku. Splićani su dali vrhunske svjetske sportaše u košarci, tenisu, nogometu, atletici, rukometu, jedrenju, alpinizmu.

PULA

ISTARSKA ŽUPANIJA

U Puli, najvećem gradu Istre, nalazi se najveća antička građevina u Hrvatskoj sačuvana gotovo do vrha. Amfiteatar u Puli spada među šest najvećih rimskih amfiteatara u svijetu i jedini je čija su sva tri arhitektonska reda u potpunosti očuvana. Izgrađen je za vladavine cara Vespazijana u 1. stoljeću, istodobno s najpoznatijim Kolosejem u Rimu. Mogao je primiti čak 23.000 gledatelja, dakle gotovo cijelo stanovništvo antičke Pule. Danas u Puli stanuje 60.000 ljudi.

BLITVENICA

ŠIBENSKO-KNINSKA ŽUPANIJA

Svjetionik Blitvenica na istoimenom otoku, najisturenijem u šibenskom arhipelagu, izgrađen je još 1872. godine. Nekoć su tu živjele tri posade svjetioničara sa svojim obiteljima. Održavali su svjetlosni signal i usmjeravali brodove koji plovo pučinom. S razvojem tehnologije više nema potrebe za ljudskom posadom. Danas su svi svjetionici automatizirani i pokretani snagom sunca i vjetra, a na većim svjetionicima poput Blitvenice glavni je posao svjetioničara održavanje objekta. Ponegdje se također bave usluživanjem robinzonskih turista, ali ne i na Blitvenici, gdje su obale prestrme, a more previše nemirno da bi se dolazak i odlazak s otoka mogao planirati s izvjesnošću.

OTOČIĆ VISOVAC NA RIJECI KRKI

ŠIBENSKO-KNINSKA ŽUPANIJA

Današnji otok Visovac nekada je bio samo stijena i plićak koji su franjevci marljivo nasipavali da bi oblikovali otok na kojem se od 1445. godine nalazi samostan Majke od Milosti. U samostanu se čuva važna arheološka zbirka, zbirka rukopisa, inkunabula i vrijednih knjiga, a tu je i donedavno najmanja knjiga na svijetu: knjižica s molitvom „Oče naš“ na sedam jezika veličine svega 3,5x3,5 mm tiskana u Guttenbergovu muzeju u Mainzu.

BOL NA BRAČU

SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA

Bol je jedino obalno naselje na četrdesetak kilometara dugoj južnoj obali otoka Brača, koja obiluje šljunčanim i pješčanim plažama među kojima je najpoznatija bolski Zlatni rat. Taj šljunčani fenomen nastajao je različitim prirodnim procesima podno najvišeg vrha hrvatskih otoka – 780 metara visoke Vidove gore. Pod utjecajem vjetrova, morskih strujanja i valova položaj se plaže neprestano mijenja, a njena elegancija i privlačnost učinile su je simbolom hrvatskog turizma.

ČIGOČ

SISAČKO-MOSLAVAČKA ŽUPANIJA

Godine 1994. Zaklada europske prirodne baštine Euronatur proglasila je Čigoč, malo selo u močvarnome Lonjskom polju, prvim europskim selom roda. Sredinom listopada rode iz Čigoča prate pristigle rode iz Slovenije na dugačak put preko Bospora i Turske, pa dolinom Nila sve do juga Afrike. Iz toplijih krajeva vraćaju se kući sredinom ožujka. U Hrvatskoj se gnijezdi oko 1500 parova bijelih roda. Najviše se gnijezda može naći upravo u selu Čigoč, gdje prebiva oko 200 roda, što je dvostruko više od broja stanovnika.

ŽETVA

BRODSKO-POSAVSKA ŽUPANIJA

Slavonija je najvažnija poljoprivredna regija Hrvatske. Najviše se proizvode žitarice (kukuruz, pšenica, ječam, raž, zob), krumpir, industrijsko bilje (uljarice, šećerna repa, duhan, heljda, konoplja), grahorice te krmno bilje. Važna je i proizvodnja voća i vina. No od gotovo tri milijuna hektara poljoprivredne površine u Hrvatskoj, obrađuje se manje od polovine. Do sredine 20. stoljeća poljoprivreda je bila najvažnija gospodarska grana u Hrvatskoj. Prije stotinu godina čak je 80% ukupnog stanovništva živjelo od poljoprivrede. Danas je broj zaposlenih u poljoprivredi, šumarstvu i ribarstvu spao na 2,2% zaposlenog stanovništva. Proizvodnja hrane u posljednjih se 20 godina u Hrvatskoj smanjila za oko 30%, dok je u svijetu porasla za 33%. Premda Hrvatska može pokriti svoje potrebe za hranom, čak se polovina poljoprivrednih prehrambenih proizvoda uvozi.

PLITVIČKA JEZERA

LIČKO-SENJSKA ŽUPANIJA

Prema bazi podataka IUCN-a (Međunarodne unije za očuvanje prirode) i UNEP-a (Programa za zaštitu okoliša Ujedinjenih naroda), u Hrvatskoj je zaštićeno 38% teritorija, što je smješta visoko na svjetskoj ljestvici zaštićenih područja. U Europskoj uniji veći postotak zaštićenog prostora imaju samo Bugarska (41%) i Slovenija (54%). Plitvička jezera jedan su od simbola zaštićenih područja u Hrvatskoj. Tvorbom sedre i pregrađivanjem riječnog korita nastao je niz od 16 jezera koja su veličanstven arhitektonski fenomen prirode. Plitvička jezera jedina su prirodna baština u Hrvatskoj pod zaštitom UNESCO-a, uz 6 kulturnih i 14 nematerijalnih.

DELTA NERETVE

DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA

Neretvane povijest bilježi kao slavenski narod koji je od sedmog stoljeća zaposjeo područje između Cetine i Neretve, uključujući otoke Brač, Hvar i Korčulu, a izvori ih zovu Morjanima te Paganima jer nisu bili pokršteni. Bavili su se ribolovom, uzgojem maslina i smokava, ali glavna djelatnost i najunosniji posao bilo je gusarstvo. Svojim brzim lađama napadali su dubrovačke, bizantske i mletačke brodove. Iako je tada bila jedna od najmoćnijih država u svijetu, Mletačka Republika nikad nije uspjela uništiti malu Neretvansku Kneževinu. Čak je povremeno plaćala danak gusarima da može slobodno ploviti morem. Nakon Drugoga svjetskog rata počeo je proces preobrazbe delte Neretve u obradivo područje s velikim gospodarskim potencijalom. U procesu isušivanja naplavne delte izvadilo se mulj, stvorile mreže kanala i jaraka, a višak vode izbacio se u more. Jedino su rubni dijelovi delte planski zadržani u prirodnom stanju kako bi se barem donekle očuvala močvarna flora i fauna.

MLJET

DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA

Najšumovitiji jadranski otok prema starogrčkoj mitologiji odgovara čudesnom otoku nimfe Kalipse na kojem je Odisej proveo sedam godina. Nakon dugogodišnjega pustolovnog lutanja morima, Odisej je doživio brodolom pa ga je more izbacilo na čudesni otok, gdje ga je nimfa Kalipsa zavela i držala u slatkom zatočeništvu sve dok joj sam Zeus nije naredio da ga pusti. Povjesničari taj otok uglavnom smještaju na Maltu, ali ima i onih koji tvrde da Mljet puno vjernije odgovara Homerovu opisu.

ZVONČARI KASTAVŠTINE

PRIMORSKO-GORANSKA ŽUPANIJA

U doba kad su ljudi još živjeli od zemlje, preživljavajući na plodovima sačuvanima od ljetine, kako se zimnica topila, tako je rastao strah od toga hoće li se pojaviti proljeće i obnoviti prirodni ciklus. Prirodu je valjalo zadovoljiti i potaknuti na buđenje raznim ritualima plodnosti. Tako su nastali pokladni običaji, koji se geografski pojavljuju uglavnom unutar granica zapadnoga kršćanskog civilizacijskog kruga. U Hrvatskoj najdužu i najraskošniju pokladnu tradiciju čuvaju razne grupe zvončara u riječkom zaleđu, u području Kastavštine. Godišnji pokladni ophod zvončara Kastavštine uvršten je na UNESCO-ov popis nematerijalne baštine.

PERUĆKO JEZERO

SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA

Perućko jezero drugo je najveće akumulacijsko jezero u Hrvatskoj, a pune ga vode Cetine. Od 26 hidroelektrana u Hrvatskoj, pet ih je na Cetini, gdje iskorištavaju 90% hidropotencijala te krške rijeke te proizvode 25 do 30 posto ukupne energije Hrvatske. U svijetu se oko 80% energije dobiva iz termoelektrana na naftu, plin i ugljen; 5% dobiva se iz nuklearnih elektrana, a 8% iz elektrana na obnovljive izvore energije, među koje spadaju i hidroelektrane. Budući da Hrvatska nema velika rudna bogatstva, ona čak 46% energije dobiva iz hidroelektrana te iskorištava obnovljive izvore energije mnogo više od europskog prosjeka. Elektrane nastale na akumulacijama ipak nisu ekološki potpuno nedužne. Izgradnjom brana i akumulacija potapaju se doline, pregrađuje krvotok riječnih sustava i narušava okoliš. Protočne hidroelektrane daju manje energije, ali znatno manje negativno utječu na okoliš.

GRIČ

GRAD ZAGREB

Glavni grad Hrvatske rodio se na dva brežuljka – Griču i Kaptolu. Kaptol je bio crkveno sjedište, a Grič građansko. Godine 1242. dobio je status slobodnoga kraljevskoga grada i ogradio se bedemima koji su ga čuvali od razaranja sve do Drugoga svjetskog rata. Četvera gradska vrata otvarala su se preko dana da bi ljudi mogli ići na polja oko grada. Stoka se čuvala unutar gradskih zidina. U dvorištima su bili zdenci, krovovi su bili od slame, a kuhalo se na otvorenim vatrama, pa su često izbijali požari. Građani su zajedničkim snagama gasili požare i brinuli se za red, pa u gradu nije bilo ni smeća ni kriminalaca.

LABIRINTI CRESA

PRIMORSKO-GORANSKA ŽUPANIJA

Otok Cres pripada poroznom krškom krajoliku i nema stalnih površinskih vodenih tokova, ali ipak obiluje pitkom vodom, zbog čega je Cres biološki najraznolikiji otok na Jadranu. Tu živi više od 1350 dokumentiranih biljnih vrsta, među kojima i 43 vrste orhideja te sedam vrsta divljih ruža, 24 vrste gmazova, 35 vrsta sisavaca, 87 vrsta leptira, devet vrsta slatkovodne ribe u Vranskom jezeru i mnoštvo ptica, među kojima je najugroženiji i najpoznatiji bjeloglavi sup, ptica s trećim najvećim rasponom krila na svijetu. U creskim šumama Tramuntane ljubitelji i zaštitari prirode napravili su labirinte na sedam livada te ih povezali poučnim stazama. Smatraju da se čovjek udaljio od prirode i samog sebe, pa mu treba pomoć da se vrati i nađe, a vjeruju da labirinti pomažu na duhovnom putovanju prema sebi i ususret duhu prirode.

MOTOVUN

ISTARSKA ŽUPANIJA

Prvo naselje na vrhu motovunskog brijega nastalo je još u prapovijesno doba. Ilirska i keltska plemena ondje su podigla svoje utvrde, a grad na brežuljku svoje je zlatno doba doživio pod mletačkom vlašću. Povišeno mjesto idealno je zbog obrambene funkcije, ali i zato što na vrhu uvijek ima više sunca nego u dolini Mirne. Rijeka emitira vlažnu masu koja se posebno ujesen pretvara u magloviti pokrivač iz kojeg izranjaju samo srednjovjekovni istarski gradići.

MOREŠKA

KORČULA

Korčulanska moreška smatra se posljednjim autentičnim mačevalačkim plesom Sredozemlja. Najčešća teorija kaže da je moreška nastala u Španjolskoj u 12. stoljeću kao prisjećanje na protjerivanje Maura i kršćansku rekonkvistu. U srednjem vijeku igrala se po cijelom Mediteranu, ali je do danas opstala jedino u Korčuli, gdje je najvjerojatnije došla iz Venecije u 17. stoljeću. Moreška se duboko utkala u identitet Korčulana, koji ističu da su uspjeli opstati u surovim otočnim uvjetima zato što su stoljećima čuvali svoju kulturu, tradiciju, povijest i dostojanstvo. Taj dinamični i energični mačevalački ples izvodi se svake godine više od stotinu puta za turiste, ali 29. srpnja, na dan sv. Todora, zaštitnika Korčule, moreška se izvodi isključivo za građane Korčule.

BIOGRADSKA MARINA

ZADARSKA ŽUPANIJA

Turizam nakon Drugoga svjetskog rata u svijetu bilježi strelovit rast i danas spada među najveće svjetske industrije. Godine 2012. prvi je put broj ljudi koji su te godine išli na međunarodno putovanje premašio milijardu, pa se u svijetu sve češće postavlja pitanje koliko je utjecaj turista na zemlje domaćina pozitivan i održiv. Broj turista koji posjete Hrvatsku raste iz godine u godinu, a 2014. bilo ih je 13 milijuna, što je velik pritisak na okoliš i kulturu, ali i bitan priljev u državnu blagajnu. Turizam puni više od 15% BDP-a Hrvatske. Nautički turizam čini nešto više od tri posto ukupnog turističkog proizvoda Hrvatske. U Hrvatskoj je 106 luka nautičkog turizma u kojima se bilježi porast ukupnog prihoda oko 4% godišnje. Nešto manje od polovine marina u Hrvatskoj ima „plavu zastavu“, što upućuje na brigu o usklađenosti razvoja s potrebama zaštita okoliša.

KORNATI

ŠIBENSKO-KNINSKA ŽUPANIJA.

Hrvatska je zemlja s 1246 otoka, otočića, hridi i grebena čija je ukupna obalna crta duga 4398 kilometara. Arhipelag Kornati čini 150 otoka i otočića. Na cijelom Sredozemlju nigdje se toliko otoka nije stisnulo na tako malo prostora. Godine 1980. proglašen je Nacionalni park Kornati, koji uključuje 89 otoka i otočića arhipelaga. Još prije nekoliko desetljeća većina kornatskih otoka bila je prekrivena šumom crnike. Mještani – Kurnatari – šume su spalili da bi dobili pašnjake za ovce. Osim ovčarstvom i ribarstvom, Kurnatari se bave maslinarstvom i održavanjem malih vrtova za vlastite potrebe. Taj udaljeni arhipelag nastanjuje svega 19 ljudi, od kojih manje od desetak provodi cijelu godinu na otočju. Neki od njih žive poput Robinsona, gotovo isključivo od plodova zemlje i mora koje ih okružuje.

PAKLENICA

ZADARSKA ŽUPANIJA

Nacionalni park Paklenica obuhvaća primorske padine južnog Velebita, od vršnoga grebena Vaganskog vrha gotovo do mora. Područje parka prepoznatljivo je zbog izrazitih kanjona Velike i Male Paklenice, koji su svojom dubinom jedinstvena pojava na dinarskom kršu. Ljepota kanjona Paklenice na južnom Velebitu godišnje privlači više od 100.000 posjetitelja, planinara, ekstremnih sportaša i pustolova. Svake godine sve je više penjača, koji su stijene Paklenice, a posebno 712 metara visoku stijenu Anića kuk, proglasili jednim od najboljih penjališta u Europi.

ŠIBENIK

ŠIBENSKO-KNINSKA ŽUPANIJA

Šibenik je jedini dalmatinski grad koji su osnovali Hrvati. Smješten je na ušću rijeke Krke u more, u jednoj od najzaštićenijih prirodnih luka na istočnoj obali Jadrana. Često se naziva Krešimirovim gradom, prema hrvatskom kralju Petru Krešimiru IV., u čijoj se darovnici iz 1066. godine prvi put spominje ime toga grada. Šibenska katedrala svetog Jakova jedna je od najvažnijih i najljepših građevina u Hrvatskoj te je od 2000. na popisu UNESCO-ove svjetske baštine. Građena je 105 godina u 15. i 16. stoljeću, a u jednoj fazi gradnju je vodio slavni graditelj Juraj Dalmatinac. On je prvi upotrijebio tada jedinstvenu metodu montažne gradnje, kojom se precizno isklesani brid jedne velike kamene ploče umeće u žlijeb susjedne, pa se kameni dijelovi slažu u cjelinu i nisu međusobno povezani žbukom. Šibenska katedrala jedinstvena je i po tome što je cijela građena od jednog materijala – kamena.

ZAGREBAČKA KATEDRALA

GRAD ZAGREB

Zagrebačka katedrala počela se graditi u 11. stoljeću, ali je današnji izgled dobila obnovom nakon velikog potresa 1880. godine. Obnovu je vodio graditelj Herman Bollé koji je na 102 metra visine u južnom tornju ostavio poruku pronađenu tek za vrijeme posljednje obnove katedrale koja je još u tijeku. Slavni graditelj na papiru je zapisao kako želi da svi Hrvati budu dobri katolici, te slavan, složan i slobodan narod.

KOPAČKI RIT

OSJEČKO-BARANJSKA ŽUPANIJA

Neki prostori Slavonije i Baranje, poput Kopačkog rita, posljednja su utočišta izvorne europske bioraznolikosti. Park prirode Kopački rit dom je više od 2000 bioloških vrsta. Najveće je rastilište i mrjestilište slatkovodne ribe u Podunavlju i najvažniji ornitološki rezervat u Hrvatskoj. Tu su zabilježene 293 vrste ptica, što čini 78% ukupno poznatih ptica u Hrvatskoj, odnosno 42% u Europi. Od većih životinjskih vrsta tu žive dabar, vidra, kuna bjelica, divlja svinja i jelen. Populacijama običnog jelenā u mnogim dijelovima Europe prijeti izumiranje zbog prekomjernog miješanja sa sika jelenima uvezenima iz Japana. Taj invazivni strani jelen još uvijek nije došao u Hrvatsku, pa su populacije autohtonoga običnog jelena zdrave i stabilne.

VARAŽDIN

VARAŽDINSKA ŽUPANIJA

Barokni grad na desnoj obali rijeke Drave devet je godina obnašao funkciju glavnoga grada Hrvatske. Marija Terezija, kraljica Habsburške Monarhije, 1767. godine osnovala je prvu modernu hrvatsku vladu - Hrvatsko kraljevsko vijeće - čije je sjedište bilo u Varaždinu. Kad su dvije trećine grada izgorjele u požaru 1776. godine, prijestolnica je preseljena u Zagreb. Varaždin već nekoliko godina zaredom nosi titulu najuređenijega turističkog mjesta u kontinentalnoj Hrvatskoj.

DOLAC

GRAD ZAGREB

Centralna tržnica u Zagrebu privlači proizvođače i trgovce iz okolice glavnoga grada koji dolaze prodavati tradicionalne i domaće proizvode. Urbani centri na razne načine privlače ruralno stanovništvo pa se ono smanjuje. Hrvatsku, kao i većinu zemalja u svijetu, karakterizira trend odlaska stanovništva iz sela u gradove, ponajviše zbog zaposlenja, obrazovanja, bogatije i raznovrsnije društvene ponude... Postotak stanovništva koje živi u gradovima u neprestanom je porastu. Godine 1931. u gradovima Hrvatske živjelo je 19% stanovništva, 1971. 41%, 1991. 54%, a 2011. 65%. Po tome je Hrvatska iznad svjetskog prosjeka od 50%, ali razvijenije zemlje imaju i znatno veći udio urbanog stanovništva (Izrael 90%, Japan 80%...). S druge strane, ljudi zasićeni užurbanim gradskim životom sve češće odlaze u ruralna područja. Taj je trend zanemariv, ali je također u porastu.

PASTIRI ZAGORE

SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA

Ovčarstvo je stoljetna tradicija u Hrvatskoj, ali se u posljednjih 50 godina broj ovaca smanjio s 1,5 milijuna na otprilike 500.000 grla, pa unatoč velikoj potražnji za janjetinom, autohtonim hrvatskim proizvodom, Hrvatska to meso mora uvoziti iz Češke, Makedonije, Bugarske, pa čak i s Novog Zelanda. Hrvatska također uvozi pastire iz susjednih zemalja i istočne Europe. Iako je stopa nezaposlenosti u Hrvatskoj među najvećima u Europi, kad je riječ o mirnom i relativno unosnom zanimanju pastira, ponuda je mnogo veća od potražnje.

VELEBIT

LIČKO-SENJSKA ŽUPANIJA

Naša najveličanstvenija planina proteže se 145 kilometara uz jadransku obalu i najveći je planinski masiv u Hrvatskoj, iako je po visini tek na četvrtom mjestu. Cijeli Velebit zaštićen je kao park prirode, a neka su područja i dodatno zaštićena. Paklenica i Sjeverni Velebit nacionalni su parkovi, a Hajdučki i Rožanski kukovi strogi rezervat prirode. Osnovna karakteristika krškog reljefa jest izražena, ali selektivna topljivost stijena. Oborine uglavnom ne otječu površinom, nego u dubinu, pa ne čudi što je krš krajolik s najviše jama. Za razliku od špilja, koje se protežu manjeviše horizontalno, jame su okomite šupljine nagiba kanala od 45° do 90°. Na sjevernom Velebitu, u području Strogog rezervata prirode Hajdučki i Rožanski kukovi, otkrivena je zasad najdublja jama u Hrvatskoj. Lukina jama duboka je 1431 metar i četrnaesta je najdublja jama na svijetu

SINJSKI ALKARI

SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA

Na sinjskom hipodromu mladi „vitezovi“ svakodnevno treniraju s konjima i pripremaju se za njima najvažniji dan u godini – Sinjsku alku. Godine 1715. vojska od 60.000 Turaka opkolila je Sinj, ali 700 domaćih vojnika junački ga je obranilo. Jedinstvena viteška igra održava se u spomen na poznatu pobjedu. Cilj je igre u punom galopu kopljem dugim gotovo tri metra pogoditi ušicu alke promjera samo tri centimetra. Ta 300 godina duga tradicija upisana je na UNESCO-ov popis nematerijalne baštine čovječanstva. Nematerijalna kulturna baština podrazumijeva sve ono što zajednice i pojedinci prepoznaju kao dio svoje kulturne baštine. Hrvatska je prema količini zaštićene nematerijalne baštine na UNESCO-ovu popisu prva u Europi te četvrta u svijetu, nakon Kine, Japana i Južne Koreje.

FESTA SVETOG VLAHA

DUBROVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA

Kad je bila na vrhuncu moći u 15 i 16. stoljeću, Dubrovačka Republika bila je jedna od najrazvijenijih država tadašnjeg svijeta. Svoje je bogatstvo izgradila pomorstvom i posredničkom trgovinom s velikim silama – Osmanskim Carstvom, Španjolskom, Genovom... Mletačka Republika bila joj je najveći konkurent. Godine 1500. BDP po stanovniku u Dubrovačkoj Republici iznosio je 900 američkih dolara, što je bila druga najviša vrijednost u zemljama Europe. Od Dubrovčana su bogatiji bili samo Mlečani, s 1100 dolara po stanovniku. Dubrovčani su i po pitanju razvoja ljudskih prava bili napredni. Još 1416. godine, Dubrovačkim statutom zabranjena je trgovina robljem na području Dubrovačke Republike, čime je ona postala prva zemlja u Europi koja je zabranila trgovinu ljudima i ropstvo. Festa svetog Vlaha svake zime štuje dubrovačkog zaštitnika već više od tisuću godina. Jedno je to od 14 zaštićenih dobara nematerijalne baštine Hrvatske na UNESCO-ovu popisu.